

29. Kí o sì wí pé: Òtító nàà ti òdò Olúwaa yín wá, nítorí nàà eni tí ó bá fẹ́ kí ó gba (Allaahu) gbò, eni tí ó bá sì fẹ́ kí ó ẹ̀ ẹ̀ àìgba (Allaahu) gbò. Dájúdájú Àwa ti pèsè iná fún áwọn alábòsì; ogbàà rẹ̀ yòò yí wọn ká. Tí wọn bá n wá iránlówó, wọn yòò ẹ̀ iránlówó fún wọn pèlúu omi kan tí ó dabi òjé tí wọn yó, tí yòò jó ojúu (wọn). Ohun búburú ni èyí jẹ́, ó sì tún jẹ́ ibusimii tí ó buru.

30. Dájúdájú àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó tí wọn sì n ẹ̀ ẹ̀ rere, dájúdájú Àwa kò ní ra ẹ̀san olùse rere láre.

31. Àwọn wọ̀nyen ni àwọn ogbà idèrà tí ó wá fún gbére yòò jẹ́ ti wọn. Àwọn odó yòò máa sà nì isàlẹ̀ wọn. Wọn yòò máa ẹ̀ ẹ̀so nínú un rẹ̀ pèlúu àwọn ifún páa wúra, wọn yòò sì da aṣo aláwò ewé bora nínú un aṣo àrán tí ó fẹ́lẹ̀ ati èyí tí ó nípon, wọn yòò rògbòkú nínú un rẹ̀ lórí ibùsùn olá. Èyí jẹ́ ẹ̀san tí ó dára jùlọ̀ ati ibùsinmi rere.

32. Kí o sì fún wọn ní àpẹrẹ̀ àwọn okùnrin méjì kan. A fún ọ̀kan nínú un wọn ní ogbà méjì tí wọn kún fún èso àjàrà. A sì fi àwọn igi dàbínù yí wọn ká. Àwá tún fi àwọn oko sí ààrín àwọn méjèjì.

33. Àwọn oko méjèjì nì so èsoo wọn, wọn kò kùnà láti so èso rará. A sì jẹ́ kí òdòò máa sà láàrín wọn.

34. Òun sì ní èso púpọ̀ (nínú okoo un rẹ̀), nítorí nàà ó sọ fún ọ̀rẹ̀ rẹ̀ nígbà tí wọn jìjọ́ nì sòrò pé: Èmi ní dúkiá jù ẹ̀ lẹ̀, mò sì tún ni agbára jù ẹ̀ lẹ̀ ní ti ọ̀pọ̀ ènìyàn.

35. Ó sì wọ̀ inú un okoo rẹ̀, ní eni tí ó jẹ́ alábòsì fún èmí araa rẹ̀. Ó wí pé: Èmi kò rò pé èyí le parun láéláé.

36. Èmi kò sì rò pé àkókò nàà (fún idájó) yòò dé (títí láéláé). Tí wọn bá ti lẹ̀ dá mi padà sí òdò Olúwaa mi, ó dájú pé èmi yóò rí ifàbòsì tí ó dára ju èyí lẹ̀.

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي آلُؤُجُوهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۚ نِعَمَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَأَصْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا ۚ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ ۚ أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾